

1975 ஏப்ரல் 1]

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்

மனையக மருத்துவர்கள் (ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ்) உண்ணாவிரத வேலை நிறுத்தமும் அதனால் நோயாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அல்லலும் குறித்து.

MR. SPEAKER :

அடுத்து,

“ Continued hunger-strike by the House Surgeons and the consequent lardships to the patients . . . ”

என்னும் பொருள் பற்றி கீழ்க்கண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேரவையின் 42-வது விதியின் கீழ் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட், டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ், திருமதி அனந்தநாயகி, திரு. எம். சுரேந்திரன், திரு. ஏ. சுப்பிரமணியன், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. என். கே. பழனிசாமி, திருமதி சத்தியவாணிமுத்து.

இப்பொழுதே மணி 10-20 ஆகிவிட்டது. அடுத்து, போலீஸ் மானியம் வருகிறது. ஏற்கனவே இது ஒருமுறை வந்து டிஸ்ஸலவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, சுருக்கமாகச் சொல்லி விடுங்கள்.

* DR. H. V. HANDE: Sir, we want the business of this House to be adjourned because a very serious situation is prevailing in Madurai even now. More than 150 persons have been arrested and a number of House Surgeons have also been arrested. The situation there has become serious because of the arrests. Secondly, there is a failure on the part of the Government because even the assurances given by the Hon. Minister during last year's House Surgeons' strike have been cast to the winds and have not been implemented.

Sir, I want the Health Minister to appreciate the point of view of the House Surgeons. The arguments of the strikers is that by abolishing Honorary Surgeons' posts, over 800 doctors will immediately get jobs.

Secondly, as a result of doing away with the extension of service to doctors 125 doctors per year retire—more persons will get employment.

[Dr. H. V. Hande]

[1975 ஏப்ரல் 1]

Thirdly, by appointing one more doctor in each primary health centre, a substantial number of doctors will get employment and also the patients especially in rural parts will be benefited.

Fourthly, more doctors can be employed by the Government take-over of the Panchayat Union Hospitals and the standard of treatment will also improve.

Also in regard to Leprosy Eradication and Mass Immunisation Programmes, doctors can be utilised. Then, if the assurance of the Government that 200 fresh doctors will be employed every year is to be implemented, it will take nearly 10 years to clear the backlog of 2,000 unemployed doctors.

Then, by implementing the Resident system, an extra 400 doctors can be provided for. They also want that the stipend of Rs. 275 to be increased.

Lastly, even post-graduate doctors are also asking for increase in their pay.

These are the innocuous and reasonable demands of the House Surgeons and I just do not know the difficulties of the Government in accepting their demands. I do not want to take much time of the House and the Hon. Speaker has already asked me to be brief. So, if the business of the House is adjourned, the whole matter can be discussed threadbare. This is the request that I place before the Government and the House for consideration.

* THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, I have given notice of the following adjournment motion:

'Under Rule 42 of the Assembly Rules, the business of the House do stand adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the hunger-strike by House Surgeons as the second stage of their agitation to press their demands for better emoluments and job opportunities and their continued strike since March 11, 1975.'

இந்த ஹவுஸ் சர்ஜன்களின் ஸ்ட்ரைக் தொடர்ந்து ஆண்டு தோறும் வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். மார்ச் மாதம் வந்தவுடனே அதிகப்படி ஊதியம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் வேலை

1975 ஏப்ரல் 1] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

வாய்ப்பு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் கேட்டு
 ஸ்ட்ரைக் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். இந்தச் சபையை ஒத்தி
 வைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கூறுவதி
 னுடைய அடிப்படை நோக்கம் அவர்களுக்கு படிப்பிற்காக நாம்
 ஒவ்வொரு மாணவருக்கும் எவ்வளவு செலவு செய்கிறோம் என்று
 பார்த்தால் அவர்களுடைய மருத்துவப் பயிற்சிக் காலத்திலே
 ஏற்படக்கூடிய செலவு சுமார் 60 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே
 இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படியிருக்கும்போது
 ஒரு ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க
 வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அவர்களுக்கு இப்போது
 90-இல் ஆரம்பித்து 275 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்கிறோம். 275
 ரூபாயை சற்று உயர்த்திக்கொடுப்பதோடு அவர்களுக்கு
 ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு ஹவுஸ் சர்ஜன்களுக்கு கொடுக்கக்
 கூடிய ஊதியம் மறுபரிசீலனை செய்யப்படமாட்டாது என்றும்
 சொல்லவேண்டும். காரணம், ஒவ்வொரு ஆண்டும் இது ஒரு
 வியாதிபாகப் பரவுமானால் ரெக்கரிங் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் என்ன
 ஆகும் என்று அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக்
 கொடுக்கக் கூடிய சலுகைகளைக் கொடுக்கவேண்டும், மறுக்க
 வில்லை. தொடர்ந்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்களென்றே
 போனால் ஏற்படும் செலவுபற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும். அமைச்சர்
 அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது ஒருக்கால் 300 ரூபாயாக
 உயர்த்தலாம், எவ்வளவு உயர்த்தப் போகிறார்கள் என்று
 எனக்குத் தெரியாது, அப்படி உயர்த்தினாலும் ஒரு ஆண்டுக்
 காலத்திற்கு இதை குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையாக வைத்துவிட
 வேண்டுமேயல்லாமல்—அமைச்சர் அவர்களும் ஹெல்த் மினிஸ்டர்ஸ்
 கான்பரன்சில் எல்லா மாநிலங்களோடும் ஒப்பிட்டுப்
 பார்த்து—இதை ஓரளவிற்குக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டால்
 தான் ஸ்ட்ரைக் போன்றவை எல்லாம் இனிமேல் வராமல்
 இருக்கும். ஜப் ஆப்பர்சனிட்டிஸ் அவர்களுக்கு நிறையக்
 கொடுக்கவேண்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னதைப்
 போல் ஒரு ஆண்டு காலத்திற்கு இருதரவு டாக்டர்களுக்கு வேலை
 கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது, ஏற்கனவே இந்தச்
 சபையிலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்போல் இன்னும்
 ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட டாக்டர்கள் லிஸ்டில் இருக்கிறார்கள்,
 அவர்களுக்கு எல்லாம் சீனியாரிட்டி பிரகாரம் கொடுக்க

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1975 ஏப்ரல் 1]

வேண்டிய நிலை இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட நிர்ப்பந்தம் இருப்பதால் ஒவ்வொரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் 3-வது டாக்டர் போடுவதற்கு வழிவகை ஏதாவது இருக்கிறதா என்று மத்திய அரசோடு ஆலோசனை செய்து பார்த்து அப்படிச் செய்து வேலைவாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்க இயலுமா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, உடனடியாக டாக்டர்களை அழைத்து சமாதானம் செய்து அவர்களுக்கு தகுந்த முறையில் ஆதரவளிக்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதால் அதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்த சபையை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், இன்று நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அவசரத் தீர்மானத்தினுடைய கருத்தே ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ் உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள், சமுதாயத்திற்கு சேவை செய்ய வேண்டியவர்கள் அவர்களுடைய தேவைகளைக் கேட்பதற்கு உண்ணாவிரதம் இருந்துதான் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொன்னால் அந்த அளவிற்கு நாடு அவல நிலையில் இருக்கிறதா என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் என்ன தொழிலாளர்களா, ஊர்வலம் மற்றவையெல்லாம் செய்வதற்கு? அவர்கள் சில பிரச்சனைகளைச் சொல்கிறார்கள் என்றால் உடனடியாக அவர்களைக் கூப்பிட்டு உங்கள் பிரச்சனை என்ன என்று கேட்டு அதை எப்படி தீர்க்கவேண்டுமோ அப்படித் தீர்க்காமல் இருக்கிற இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கொஞ்சம்கூட அவசர உணர்ச்சியில்லாமல் இருப்பது சமுதாயத்தை வருந்தத்தக்க நிலைக்குக் கொண்டுபோய்விடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்களுடைய பிரச்சனை தொடர்ந்து இருந்துகொண்டே இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் அறியும். இந்த சட்டசபையிலேயே நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி இருக்கிறோம். வேலையில்லாமல் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய நாட்டிலே வயதானவர்களுக்கு எல்லாம் எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கக்கூடாது. None is indispensable. அவர்களுடைய அனுபவம் இருக்கலாம், அறிவுத் தன்மை

1975 ஏப்ரல் 1] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

இருக்கலாம். அதையெல்லாம் வேறு முறையிலே பயன்படுத்தலாமே தவிர கீழே இருந்து வருகின்றவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய புரமோஷன்ஸ் அப்பர்சூஸிட்டியை நிறுத்தக்கூடிய முறையிலே உங்கள் இஷ்டம்போல் வயதானவர்களுக்கு எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுப்பது என்றால் அரசாங்கத்திடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற சலுகைகளை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறீர்கள் என்று தான் ஆகிறது. அடிக்கடி நாங்கள் சட்டசபையிலே சொல்கிறோம், வயதான அதிகாரிகளுக்கு எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்று, செய்யமாட்டோம் என்று இங்கே சொல்லிவிட்டு திருப்பித் திருப்பி அப்படியே செய்கிறீர்கள். அது எங்கள் முடிவு, அவர்களுக்கு திறமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய திறமை எங்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது, ஆகவே, நாங்கள் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம் என்ற முறையிலே அந்தப் போர்வையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வது கண்டிக்கத்தக்கதாகும்.

அவர்கள் இன்றைக்கு வேறு வழியில்லாமல் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ் 1,300 பேர்கள் வரையில் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு பெரிய தேசிய நஷ்டம் என்பதை இந்த அரசாங்கம் யோசிக்கவில்லை. பெற்றோர்களின் பணச் செலவு, அரசாங்கத்தின் பணச் செலவு எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு டாக்டரை உருவாக்குவதற்கு சமுதாயத்திற்கு ஒன்றரை லட்சம் செலவாகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை வேலையில் அமர்த்தாமல், நீ தெருவிலேயே திரிந்துகொண்டு இரு என்று அரசாங்கம் சொல்லுமானால் இதைவிட துரதிருஷ்டமானது என்ன இருக்கிறது? ஹானரரி சிஸ்டத்தை ரத்துசெய்து விட்டு அவர்களுக்கு ஏன் வேலை கொடுக்கக் கூடாது? அவர்கள் 275 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாயாக உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது. இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு மசன்ட் அமவுண்ட் அவர்கள் பெறுகிற முறையிலே இருக்கவேண்டும்.

அரசாங்கம் உடனடியாக எதையும் செய்யாமல் எல்லாப் பிரச்னைகளையும் முத்தவிட்டு, முத்தவிட்டு இருக்கக்கூடியவர்களின் நேரங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு அவர்கள்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1975 ஏப்ரல் 1]

இன்றைக்கு உண்ணாவிரதம் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம் கவனக்குறைவாக இருப்பதாலே இன்றைக்கு கட்டாயம் சட்டசபையை அரை மணி நேரமாவது ஒத்திவைத்து ஆப்பரேஷன் செய்யவேண்டும். சம்மா மருந்து தடவி தடவி அது கான்சராக ஆகிவிடப்போகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் ஆப்பரேஷன் செய்யக்கூடிய முறையிலே இதற்கு நல்ல சொல்பூஷன் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக முன்வருவது நல்லது. இல்லையென்றால் சமுதாயத்தில் ஒரு புற்றுநோயாக வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே இதைப்பற்றி விவாதிக்க இந்த அவையை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். பதினெட்டாம் தேதி ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் என்று சொன்னதையொட்டி திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 21-ஆம் தேதியிலிருந்து தொடர்ந்து 1,000 பேர்களும் வேலை நிறுத்தம் செய்கிற நிலைபற்றி கொடுத்தபோது மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்று தாங்கள் தெரிவித்தீர்கள்.

(முற்பகல் 10-30)

அடுத்தாற்போல, நேற்று மதுரையிலே 71 ஜூனியர் டாக்டர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அதில் 5 பேர் பெண்கள். மதுரையிலே அவர்களைச் சந்திக்கின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்களிடத்திலே பேசிய விஷயங்களை இங்கே சொல்வது சபைக்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்று கருதி, சில விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது 8 ஆஸ்பத்திரிகளில் ஆயிரம் ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் ஒரு வருஷ காலத்திற்குப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆயிரம் பேர்களுமே ஒரு வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய கோரிக்கையிலே கண்டிப்பாக நியாயம் இருக்கிறது என்பதை முதலில் பார்க்க வேண்டும்.

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

அடுத்தாற்போல, ஏற்கனவே அமைச்சரவர்கள் இங்கே சொல்லி யிருக்கிறார்கள், ஒரு டாக்டரைத் தயார்க்க 60,000 ரூபாய் செலவாகலாம் என்று. அப்படி 60,000 ரூபாயை நாம் இன்வெஸ்ட் செய்திருக்கிறோம். அப்படி இன்வெஸ்ட் செய்த பிறகு அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான கியாரண்டி, பயன்படுத்துவதற்கான ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி யாருக்கு இருக்கிறது? அரங்குக்குத்தானே அந்த ரெஸ்பான்சிபிலிட்டி இருக்கிறது? அந்த முறையில் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக வருகிறது.

சாதாரணமாக டாக்டர்களுக்கு வேலையிருக்கிறது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது பார்த்தால், இதே மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது, ஆயிரம் பேருக்கும் அதிகமாக குவாலிபைட் டாக்டர்களுக்கு வேலை இல்லை என்று. வருஷத்திற்கு வருஷம் இந்த ஆயிரம் ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் பயிற்சி பெற்று அவர்களும் வேலையில்லாமல் போவார்கள் என்றால் வேலையில்லாத பட்டாளத்தில் இனிமேல் டாக்டர்களும் வந்து சேருவார்கள் என்ற நிலைமையிருக்கிறது.

நேற்று நான் மதுரையில் பார்த்தபொழுது ஆஸ்பத்திரியில் 100 படுக்கைகள் இருக்கும் இடத்தில் 30 பேர் கூட இல்லை. ஓ.பி.-யில் யாருமே கவனிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. அங்கே 220 ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் இருக்கிறார்கள், பி.ஜி. ஸ்டேன்ஸையும் சேர்த்தால் 350 பேர் இருக்கிறார்கள்.

மதுரையிலே கைது செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து நிலைமை சிக்கலாக இருக்கிறது. இப்படித் தினசரி கைது செய்யப்பட்டால் நிலைமை ரொம்பவும் மோசமாகி விடும். இப்பொழுது அவர்கள் கோரியிருப்பது, 275 ரூபாய் அலவன்ஸை 350 ரூபாயாக ஆக்குங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஏற்றுக் கொள்வதில் ஒன்றும் சிரமம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பி.ஜி. ஸ்டேன்ஸைப் பொறுத்தவரையில் தங்களுக்கு அலவன்ஸை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். வேலை வாய்ப்பு சம்பந்தமாக அவர்கள் பல ஆலோசனைகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

288 மனையக மருத்துவர்கள் (ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ்) உண்ணாவிரத வேலை நிறுத்தமும் அதனால் நோயாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அல்லலும் குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1975 ஏப்ரல் 1]

சாதாரணமாக டாக்டர்கள் நகரத்தில்தான் இருக்க விரும்பு வார்கள், கிராமங்களுக்குச் செல்வதற்கு விரும்பவில்லை என்று சொல்வார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை. அவர்கள் கிராமத்திற்குப் போகத் தயாராக இருக்கிறார்கள். மற்ற மாநிலங்களில் 'ரெசிடென்ஷியல் டாக்டர்கள்' என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இங்கே 'ஆனாரி சர்ஜன்ஸ்' வேண்டுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மதுரையைப் பொறுத்த வரையில் இ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரிக்கு 12 டாக்டர்கள் வேண்டும். 3 பேர் தான் இருக்கிறார்கள், ஒரு சர்ஜன், ஒரு ஃபிசியலியன் இருக்கிறார். எனவே, அங்கே கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்யும் ஹவுஸ் சர்ஜன்களின் தலைவர்களை உடனடியாக அழைத்து, அவர்களோடு பேசட்டும். அப்படிப் பேசும்பொழுது, விரும்பினால் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள நாங்களும் வந்து பேசுகிறோம். ஏனென்றால் நாட்டிலே உள்ள நிலைமை தெரியும். அவர்கள் கோரிக்கையை எந்த அளவிற்கு விட்டுக்கொடுக்க முடியும் என்று பேச முடியும். இதை ஒரு கௌரவப் பிரச்சனையாக வைத்து சும்மா யிருக்கக் கூடாது. நேற்று அவர்கள் மறியல் செய்தார்கள், நாளைக்கு என்ன அருமோ தெரியாது. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டால் அவர்கள் கூடிக்கான் முடிவு செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மதிப்பைக் கொடுத்து, அவர்களை வரவழைத்து, தேவை என்றால், எங்களையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும். அந்த முறையில் அறிவிப்பு வந்தால்தான் நல்லது. ஏனென்றால், இப்பொழுது வந்திருப்பவர்கள் பழைய டாக்டர்களின் வீட்டுப் பிள்ளைகள் அல்ல. அப்படியிருந்தாலும் அவர்களிடத்திலே வேலை செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு அப்பாற்பட்டு பலரும் வந்திருப்பதால் இந்தமாதிரி நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இவர்களை நல்லமுறையில் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசுக்கு உண்டு. ஆனால், அப்படித் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். எனவேதான், இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். ஆகவே, அவையை ஒத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 1]

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்பொழுது தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளுக்காக அரசோடு வாதாடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த டாக்டர்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றி இங்கே என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அரசு ஏழைகள்மீது மிகவும் அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதற்காக எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான ஏழைகள் மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்றுதான் தங்களுக்கு இருக்கின்ற நோய்களைத் தீர்த்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட மருத்துவமனைகளில் இன்றைக்குப் பயிற்சி பெற்று பணியாற்றும் இந்த டாக்டர்கள் தங்களது கோரிக்கைகளை இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு அரசுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை என்று கருதி இன்றைக்கு அவர்கள் உண்ணாவிரதம், வேலைநிறுத்தம் போன்ற முறைகளில் தங்களது அதிருப்தியைக் காட்டும் முறையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இது முக்கியமான பிரச்சனை. இன்றைக்கு மருத்துவமனைகளில் சிசிச்சை தருவதற்கு மருத்துவர்கள் இல்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் பாதிக்கப் படுபவர்கள் ஏழைகள்தானே தவிர பணக்காரர்கள் அல்ல. இன்றைக்கு அவர்கள் இரண்டாயிரம் பேர்கள் வேலைவாய்ப்பின்றி இருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டாயிரம் பேர்களுக்கும் எப்படி வேலை வாய்ப்புத் தருவது என்பதற்கான வழிமுறைகளை அவர்களே கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவதைத்தான் இந்த அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கூறவில்லை, அவர்கள் கூறுகின்ற அத்தனையையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. ஆனால் எவையெவை நல்ல கருத்துக்கள் என்று தெரிகிறதோ அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆண்டுதோறும் இப்பொழுது இருக்கின்ற முறையில் 200 பேர்களுக்கு வேலைதரும் வாய்ப்பிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் 200 பேர்களுக்கு என்றால், ஆண்டுதோறும் படித்துவிட்டுவரும் மாணவர்களுக்கு என்றால், 2,000 பேர் ஏற்கனவே வேலைவாய்ப்பில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு கடினமாக இருக்கும் என்ற அவர்களது கோரிக்கையும், குற்றச்சாட்டும் நியாயமாக இருப்பதால் அதிலே சிலவற்றை அரசு கட்டாயமாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவர்கள்மீது அரசு, தனிப்பட்ட அரசியல் கட்சிக்காரர்களிடம்

[திருமதி சத்தியவாணிமுத்து] [1975 ஏப்ரல் 1]

காழ்ப்புணர்ச்சியோடு பிரச்சனைகளைப் பார்ப்பதுபோல் இல்லாமல், நோய்வாய்ப்பட்ட மக்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் தூதுவர்கள் என்ற முறையில் அவர்களது நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்க வேண்டும்.

குறிப்பாத அவர்கள் பி.ஜி. படிக்கும் நேரத்தில் அவர்களது ஊதியத்தைச் சற்று அதிகமாகத் தர வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதுவும் இன்றைக்கு நியாயமாகத் தோன்றுகிறது. காரணம், அப்பொழுது அவர்களுக்கு அரசாங்கச் சார்பிலே, அவர்களுக்கு ஊதியமாக இல்லாத காரணத்தால் உபகாரச் சம்பளம்போல் கொடுக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) தாங்கள் மணியடித்தவுடன் மின்சாரத் துண்டிப்பும் நின்று விடுகிறது. அந்த அளவிற்கு உங்களுக்கும் அவர்களுக்கும் தொடர்பிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எந்தப் பேரவைத் தலைவருக்கும் அது இருக்கும். அறையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுவது முறையே அல்ல. நீங்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது மற்றவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்ததால் உங்கள் பேச்சு சரியாகக் கேட்கவில்லை, எல்லோரும் பேசுகிறார்கள் என்பதற்காக அப்படிச் செய்தேன். அதுகூடத் தப்பாக இருக்கிறது.

திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: எனவே, இப்பொழுது 200 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புத் தரும் நிலையை மாற்றி, பலருக்கு வாய்ப்பு தரும் நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. நீண்டகாலமாக அதை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வைத்திருப்பதன் மூலம் ஏழைகள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நேரிலே செல்லும்பொழுதும் எங்கவிடத்திலே தங்கள் குறைகளைக் கூறுகிறார்கள். பலயிடங்களிலும் அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். எனவே, இதற்காக அவையை ஒத்திவைப்பது நியாயமானது என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தக் கோரிக்கைகளைச் செவி மடுத்து, நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, தமிழக மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெறுகிற மனை மருத்துவர்களாக இருக்கும் ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் அண்மையில் சில கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்குத் தந்து, அந்தக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிய சில விளக்கங்கள்கூடப் பெற்று, அந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு ஒரு

நிறுத்தமும் அதனால் நோயாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள
அல்லலும் குறித்து

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

தெளிவு அடையாத நிலையில் வேலைநிறுத்தத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதால் அதை மறுபடியும் இந்த அவையிலே விவாதிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை பல எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் இங்கே கொண்டு வந்து ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த மனை மருத்துவர்களின் வேண்டுகோளை அரசு சார்பில் அமைச்சரோ அல்லது முதலமைச்சரோ ஆராயாமலும் இல்லை, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவசர உணர்ச்சி காட்டப்படவில்லை என்று. அவசர உணர்ச்சியோடு கவனிக்க வேண்டிய பிரச்சனைகளை இந்த அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அவர்கள் தந்திருக்கின்ற அந்த வேண்டுகோளின் அடிப்படையிலே திரு. ஹாண்டே அவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை யெல்லாம் உண்மை என்று கருதி, வேண்டுகோள் உண்மை, வேண்டுகோளின் காரணமாக அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களை உண்மை என்று கருதிக்கொண்டு--எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்த மனையக மருத்துவர்கள் 13--3--1975 அன்று ஒருநாள் அடையாள வேலைநிறுத்தம் செய்யப் போவதாக 17 ஆம் தேதியன்று மாலையில் அறிவிப்புக் கொடுத்தார்கள். அந்த ஒருநாள் அடையாள வேலை நிறுத்தத்தையும் செய்தனர்.

அதற்குப் பின்னர் 18-வது நாள் முற்பகல் அடையாள வேலை நிறுத்தம் சில பகுதிகளிலே நடைபெற்றிருக்கிறது. 24-ம் நாள் மனையக மருத்துவர்கள் பிரதிநிதிகள் என்னைச் சந்தித்தார்கள். அரசு எடுத்திருக்கும் நடவடிக்கை பற்றியும், மாநிலத்திலுள்ள நிதிப் பற்றாக்குறை நிலைமை பற்றியும் அவர்களிடம் விளக்கிக் கூறினேன். மேலும், அவர்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடுவது நல்லது, அதைக் கைவிட்டுவிட்ட உடனே முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அழைத்துச் சென்று எந்த வகையில் சலுகை காட்ட முடியும் என்று முதலமைச்சரிடத்தில் பேசலாம் என்று கூடத் தெரிவித்து அனுப்பினேன். 29-ம் நாள் அன்று மறுபடியும் அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை ஆரம்பித்தார்கள். என்னிடத்தில் பேசிய போதே வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடவில்லை. தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். 29-ம் நாள் 75 மனையக

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 1]

மருத்துவர்கள் தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனைக்குள்ளே செல்பவர்களைத் தடுக்கின்ற ஒரு வகையிலே மறியலை மேற்கொண்டார்கள். அதற்குப் பின்னர் வேறு மருத்துவர்களை மருத்துவ மனைக்குள்ளே செல்லாமல் தடுக்கும் காரியங்களில் ஈடுபட்டார்கள். திரு. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னது போல் மதுரையில் மட்டும் மறியலைக் கலெக்டர் அலுவலகத்தின் முன் நடத்துவது என்று தொடங்கினார்கள். அதற்குப் பின்னர் மருத்துவ மனையிலும் நடத்தினார்கள். அவர்கள் சொன்னபடி, மற்றவர்கள் செல்லுவதைத் தடுத்தார்கள்—

unlawful assembly and obstruction

என்ற முறையில் 71 பேரைப் போலீசார் கைது செய்த பிறகு 'பர்சனல் செக்யூரிடி'-யில் உடனே விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் சட்ட முறைப்படி நடைபெறுகிற காரியங்கள். உண்மையிலேயே இந்த மனையக மருத்துவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கான நியாயமான காரணம் எதுவும் இல்லை. அவர்களுக்கு ஏதாவது குறை இருக்குமானால் அந்தக் குறைகளை அரசாங்கம், அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யாமலேயே கவனிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

அவர்கள் எல்லா மருத்துவர்களுக்கும் வேலை தரவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா மருத்துவர்களுக்கும் வேலை தருவது என்று சொன்னால் இப்போது பட்டியலில் இடம் பெற்றிருக்கும் மருத்துவர்கள் ஏறத்தாழ 1,203 பேர் ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த மனையக மருத்துவர்களாகப் பயிற்சி பெறுகிறவர்கள் 1,103 பேர். ஆக 2,306 பேர். 700, 800, 1,000 என்று இருந்த பட்டியல் 1,125 மாணவர்கள் சேர்க்க வேண்டிய நிலையில் இப்போது வரத் தொடங்கியிருக்கும் மாணவர்கள் ஆண்டுக்கு ஆயிரம் பேர் வருகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. 1,103 பேர் மனையக மருத்துவர்களாக இருக்கிறார்கள். 2,300 என்ற அளவுக்குப் பட்டியல் உயரும். அப்படி உயரும்போது மாநில அரசாங்கம் எவ்வளவு பேருக்கு வேலை வாய்ப்புத் தர முடியும் என்று கேட்டால்— 1972-வது ஆண்டில் 325 பேருக்கு, 1973-ம் ஆண்டில் 374 பேருக்கு, 1974-ல் 308 பேருக்கு ஆக ஏறத்தாழ ஆயிரம் பேருக்கு மேல் முன்றாண்டுக் காலத்தில் வேலை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

அரசாங்கம் புதிய பொறுப்பு—நியூ செர்வீஸ்—என்ற வகையில் 700 பேருக்கு வேலை வழங்கியிருக்கிறது. அதன்படி மாவட்ட மருத்துவ மனைகள், தாலுக்கா மருத்துவ மனைகளில்—அத்தனையிலும் டாக்டர்கள் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வருகிற இந்த ஆண்டிலும் பதவியிலிருந்து விலகக் கூடியவர்களின் இடம் 130 முதல் 150 இடங்கள். புதிதாக நியமிக்கப்பட 175 இடங்கள் ஆகக் குறைந்தது 300 பேருக்கு இந்த ஆண்டு வேலை தர தமிழக அரசு திட்டமிட்டு முறைப்படி ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மாநில அரசாங்கம் தன்னுடைய பொருளாதார நிலையிலே இருந்து 100 டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுக்குமானால் அதற்கு நடைமுறைச் செலவில் 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால்தான் முடியும். நூறு டாக்டர்கள் வேறு வேறு இடத்தில் பணி செய்ய வசதிகள் அளித்து பணியாற்றச் செய்ய அந்த அளவுக்குச் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. கிராம மருத்துவராக இருந்தால் அவரே எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொள்வார். எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களைப் போடும்போது இட வசதி, மருந்து வசதி, உதவியாளர்கள், இன்னும் சோல்லப்போனால் படுக்கை இருக்குமானால் செவிலியர்கள், படுக்கைகளில் நோயாளிகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு உணவு வசதி இவ்வளவு ஏற்பாடுகளையும் அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. தங்கமணி அவர்களும் மற்றவர்களும் ஒருவர் டாக்டராகப் படித்து முடித்து வெளிவர அரசு 60,000 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்கிறது என்று கூறினார்கள். அப்படி அரசு செலவழித்து அவர்கள் டாக்டர் தகுதி பெற 'ஹவுஸ் சர்ஜன்' என்பது படிப்பு, பயிற்சிதானே தவிர அது வேலை அல்ல. அந்தப் பயிற்சி பெற்றால் தான் எம்.பி.பி.எஸ். பட்டம் உண்டு. அதற்கு அவர்களுக்கு மாதம் 275 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் மிக நன்றாகச் சொன்னார்கள். 90 ரூபாயிலிருந்து மேல்ல மேல்ல உயர்த்திக் கொண்டே வந்து கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 200 ரூபாயிலிருந்து 275 ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறோம். நான் வருகிற நேரத்தில் 175 ரூபாயாக இருந்தது. 175 ரூபாயை நான்கு ஆண்டுக் காலத்தில் 275 ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். இது அவர்களுக்குப் பயிற்சிக்காகவே தவிர, சேர்விசுக்காக அல்ல.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 1]

திரு. தங்கமணி அவர்கள், அவர்கள் இல்லாத காரணத்தால் மருத்துவ மனைகளில் நோயாளிகள் கூடுகின்றனர், சிகிச்சை குறைகிறது என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் மற்ற டாக்டர்கள் சிகிச்சை அளிப்பதைப் பார்த்துப் பழகிக் கொள்பவர்களே தவிர, தாங்களாகவே சிகிச்சை அளிக்க உரிமை பெற்றவர்கள் அல்ல.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஓ.பி.-யில் இவர்கள் இல்லை என்று சொன்னால் எந்தக் காரியமும் நடக்காது. ஓ.பி.-யில் டாக்டரே இருக்கிறார் என்று நோயாளிகள் மகிழ்ச்சியோடு காட்டிப் போகிறார்கள். அங்கே டாக்டர்கள் இருக்கலாம். பயிற்சியின் பகுதியாக அவர்கள் ஓ.பி. பிரிவைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: அதற்குப் பெயர்தான் பயிற்சி. ட்ரெயினிங் பிரியட் என்பது முதல்; இரண்டாவது அவர்கள் மற்ற டாக்டர்களுக்குத் துணை செய்வது. அடிப்படையில் அவர்கள் பெற வேண்டிய பயிற்சிக்காகத்தான் செய்கிறார்களே தவிர, மற்றவர்களுக்காக அல்ல. அந்தப் பயிற்சிக்கு 275 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அது உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்று அம்மையார் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது சொன்னார்கள். ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு இந்தப் பிரச்சினை எழுப்பப்படாத அளவுக்கு, வேலை நிறுத்தம், தகராறு வராமல் நிரந்தரமாகக் குறிப்பிட்ட தொகையை உயர்த்திக் கொடுத்து முடித்து விட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நீண்டகாலமாக அமைச்சராக இருந்தவர்கள். அவர்கள் பிரச்சினையை உணர்ந்தவர்கள். நானே இந்தப் பிரச்சினையைப் பல முறை விளக்கி இருக்கிறேன். அவர்களுக்கு உதவி செய்யலாமா, கூடாதா என்பதில் இரண்டு விதமான கருத்து இல்லை. இந்த அரசாங்கம் முடிந்த அளவுக்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது.

இப்போது 1,103 பேர் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அந்தப் பயிற்சி தரமுள்ளதாக இருக்க மருத்துவ மனைகளில் வசதிகளைப் பெருக்கி நியூ மெடிகல் காலேஜஸ் அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஓராண்டுக்கு 25, 30 லட்சம் ரூபாய்க்குப் புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் பயிற்சி பெறும் டாக்டர்களின் வசதிக்காகத்தான் சில புதிய பிரிவுகள் ஏற்படுத்தப் படுகின்றன.

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

அவர்களுக்கு முதலில் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். 25 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுப்பதாக இருந்தால் 3,20,000 ரூபாய் ஓராண்டுக்கு அதிகச் செலவாகும். இப்போது 1,103 பேருக்கு 275 ரூபாய் மேனிக்கு கொடுக்கும்போது ஏறத்தாழ 35, 40 லட்சம் ரூபாய்—42 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது என்பதற்கான குறிப்பு வைத்திருக்கிறேன். இவ்வளவு பணம் ஸ்டைபன்டாக ஓராண்டுக்குக் கொடுக்கிறோம். 25 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்தால் 3½ லட்சம் ரூபாய் ஆகும். இப்போது வறட்சிப் பணியாற்றுகின்ற நேரத்தில் முதலமைச்சரிடத்தில் இந்தத் தொகையைக் கேட்டால்—பல நேரங்களில் 3 லட்சம், 5 லட்சம் தரத் தயார் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும் இப்போது வறட்சிப் பணியினைப் பெரிதாகச் செய்து கொண்டிருக்கிற நிலையில் யோசிக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

மாணவர்களிடத்தில் பேசும்போது நான் சொன்னேன்—மற்றப் பிரச்சினைகள் என்னுடைய ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டது; தமிழக அரசின் சக்தியை மீறியது; அரசாங்கத்திடம் சொல்லிப் பயன் இல்லை. உங்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் கருதப்படுமானால் 250 ரூபாய், 275 ரூபாய் என்று உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற அலவன்ஸ் குறைவு என்று கருதுவீர்களானால் வேலை நிறுத்தத்தை விட்டு விடுங்கள், அதனால் முதலமைச்சருக்குத் திருப்தி ஏற்படும்; அதை வைத்து உதவித் தொகையை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உடனடியாகப் பேசலாம், வாருங்கள் என்று அழைத்தேன். திரும்பிச் சென்ற மாணவர்களில் சென்னையிலுள்ள மாணவர்களுக்கு அமைச்சர் சொன்னதில் திருப்தி; ஆனால் மற்ற மாணவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மதுரை, திருநெல்வேலி மாணவர்களும் நாங்கள் சொன்னதைக் கேட்டுவிட்டுப் போனாலும் அங்கே சென்று கூறும்போது மற்றவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்ல வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அவர்களுடைய வேண்டுகோள்களில் சிலவற்றை, குறிப்பாக உதவித் தொகையை உயர்த்துவது பற்றிப் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறது. முதலமைச்சரிடத்தில் கேட்காவிட்டாலும் தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன். மூன்று லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு அரசாங்கத்தில் இருந்து நிதி எதிர்பார்க்க முடியும். 25 ரூபாய் உயர்த்த முடியும். ஆனால் மாணவர்கள் 25 ரூபாய்

276 மனையக மருத்துவர்கள் (ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ்) உண்ணாவிரத வேலை நிறுத்தமும் அதனால் நோயாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அல்லலும் குறித்து

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 1]

தருகிறோம் என்று சொல்லியும் மனத் திருப்தி இல்லாமல் நடப்பார்களானால் அது அவர்களுக்கும் நல்லது அல்ல; அரசாங்கத்திற்கும் நல்லது அல்ல; நாட்டுக்கும் நல்லது அல்ல.

திரு. தங்கமணி போன்றவர்கள் 60,000 ரூபாய்க்கு மேல் அரசாங்கம் ஒரு மாணவனுக்குச் செலவு செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு 80,000 ரூபாய் கூடச் செலவாகிறது. அவ்வளவு செலவிட்டு அதற்கு மேலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி காலத்தில் 275 ரூபாய் கொடுத்து, அதை உயர்த்திக் கொடுத்து, அதற்கு மேலும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்தால்தான் சமூகம் பாதுகாக்கப்படும் என்று கருதுவதற்கு இன்றைக்கு நிலைமை இடம் தரவில்லை.

மற்றொன்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், 800 பேர்கள் ஆனாரி டாக்டர்களாக மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் மருத்துவ மனைகளிலும் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாக. 800 பேர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள், நியாயம்தான் என்ற கருத்தில் கேட்டதாகச் சொன்னார்கள். 800 பேர்கள் அல்ல. இதுவரையில் இந்த வகையில் நியமிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் கல்வித் துறையில் சிவில் ஸர்ஜன்ஸ் மாதம் ரூ. 150-ல் 67 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே சிவில் ஸர்ஜன்ஸ் அரசாங்கத்தில் இருந்தால் ரூ. 1,300, ரூ. 1,400 ஆகும். எந்த அளவிற்குப் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பது அவரவர்களைப் பொறுத்தது. அது அவரவர்கள் திறமையை, ஆற்றலைப் பொருத்திருக்கிறதே தவிர ரூ. 150 பெற்றுக்கொண்டு சிறந்த முறையில் பணியாற்றுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். அலிஸ்டென்ட் சிவில் சர்ஜன்ஸ் 236, அதில் கூட 25 பேர்கள் இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. மொத்தம் மருத்துவக் கல்வித் துறையில் 278 பேர்கள். மருத்துவ நலத்துறையில் இதுவரையில் மொத்தம் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள் ஏறத்தாழ 103 பேர்கள். 46 இடங்கள் நிரப்பப்படவில்லை. மொத்தம் 800 பேர்கள் அல்ல, 335 பேர்கள்தான். இதில் அரசு செலவழிப்பது ரூ. 150 வீதம் 70 பேர்களுக்கு மட்டும்தான். மீதி சம்பளம் இல்லாமல் வேலை செய்கிறார்கள். இது அரசுக்கு லாபம் என்று கூடக் கருதவில்லை. ஆயிரம் ரூபாய் பெற்று டாக்டராக வந்து வேலை செய்வதை விட கல்வித் துறையோடு தொடர்பு கொண்டு பொது மருத்துவ மனைகளில் ஊதியம் இல்லாமல் வேலை செய்யும் 300 பேர்கள் ஆனாரி அலிஸ்டென்ட் ஸர்ஜன்களாக இருக்கிறார்கள். அதை

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

எளிதாக என்னால் புறக்கணித்துவிட முடியாது. ஆனாரி ஸர்ஜன்ஸ் தேவை இல்லை என்ற முடிவை, மருத்துவக் கல்வி ஆலோசனைக் குழு (நாஷனல் கவுன்ஸில்) அப்படி ஒரு ஆலோசனை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து, 1978-79-ல் வேண்டுமானால் அதைக் கைவிடுவது பற்றி அந்தக் குழுவின் கருத்தை ஏற்கத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

அடுத்து, 125 பேர்களுக்கு ரீ எம்ப்ளாய்மென்ட் தந்திருப்பதாக சொல்லும்போது டாக்டர் ஹாஸ்டே போன்றவர்கள் அதன் பட்டியல் கிடைக்குமா என்று பார்த்திருக்க வேண்டும். மாணவர்கள் கோபத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். உண்மையில் 5 பேர்களுக்குத்தான் கல்வித் துறையில் பதவி நீட்டிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று பேர்கள் ஆப்தால்மிக் சர்ஜன்ஸ், வெங்கடசாமி, ஆப்ரகாம், இன்னொரு டாக்டர், அவர் பெயர் நினைவுக்கு வரவில்லை—ஸீனியர் டாக்டர்கள், இன்று ஐ கேம்ப்ஸ் அதிகமாக நடத்த வேண்டியிருப்பதால் பதவி நீட்டிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் வெங்கடசாமி அகில உலகம் சுற்றுகிற அளவிற்கு பல்வேறு சமூக நலத் திட்டங்களில் தொடர்புடையவர். ஆகவே நீட்டிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அல்ல. அவர்கள் பணி எங்களுக்குத் தேவை என்பதால் தரப்பட்டிருக்கிறது.

பின், டாக்டர் அண்ணாமலை இன்னும் ஒருவர். ஐந்து பேர்கள் டி.எம்.இ. ஸைடில் ஒருவர் மீன். ஸ்டான்லி காலேஜ் மீன், அவர் பாடம் நடத்தவோ, மருத்துவம் செய்யவோ அல்ல.

டி.எச்.எஸ். ஸைடில் ஒருவர் நீட்டிப்பு பெற்றிருக்கிறார். அவர்கள் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவத் துறையில் பயிற்சி பெற்று அவர்கள் ரூப்பரன்டென்ட்டாக பணியாற்றுகிறார்கள்.

55-க்கு மேலாக 58 வயதுக்குள்ளாக உள்ள இன்னொருவர் மத்திய அரசு சர்வீஸில் இருந்து தொடர்ந்து பணியாற்றுகிறார் இயக்குநராக.

எனவே மாணவர்கள் நினைப்பதுபோல் 125 பேர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று நினைப்பது தவறு.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 1]

தமிழ்நாடு அரசு இதுவரையிலும் எவ்வளவு டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுத்திருக்கிறது என்றால் அரசுத் துறையிலும், உள்ளாட்சித் துறையிலும் சேர்த்து அர்பன் பாமிலி ப்ளானிங் சென்டர்களைச் சேர்த்து 4,900 டாக்டர்கள். இன்னும் மூன்று மாத காலத்தில் 5,000 ஆகும். நான்கு கோடி பதினைந்து லட்சம் மக்கள் உள்ள இடத்தில் அரசாங்கச் செலவில் எம்.பி.பி.எஸ். படித்தவர்கள்—பி.ஐ.எம்.; ஆர்.ஐ.எம்.பி. சேர்த்தல்ல, கிராம மருத்துவர்கள் சேர்த்தல்ல, 5,000 எம்.பி.பி.எஸ். டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அகில இந்திய புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் 8,300 பேர்களுக்கு ஒரு டாக்டர் வேண்டும். இன்னும் ஆரயிரம், பத்தாயிரம் டாக்டர்கள் வெளியில் இருப்பார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே போன்றவர்கள் என் கணக்கில் வரவில்லை. 8,300 பேர்களுக்கு ஒரு டாக்டர் வீதம் என்று சொன்னால், தமிழக அரசின் மொத்த வருமானத்தில் 9 சதவிகிதம், 10 சதவிகிதம் செலவு செய்து இடங்களை அரசு நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. மற்றொன்று ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்களில் மக்களுக்கு இருக்கிற வசதி வாய்ப்புகளைப் பெருக்க வேண்டும், தேர்ட் டாக்டர் நியமிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசின் உறுதுணை பெற்று தேர்ட் டாக்டரை நியமிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசை மன்றாடி கேட்டுப் பார்த்தோம். இலட்சம் மக்களுக்கு மேல் உள்ளவற்றில் இரண்டு பேர்களை நியமிக்கலாம், ஒருவருக்கு அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டால் நாம் ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றால் அதற்கு மத்திய அரசு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை.

இந்த ஆண்டு நூறு இடங்களில் ஆரம்பச் சுகாதார நிலையங்கள் அமைப்பது என்றால் ரிக்கரிங் எக்ஸ்பென்டிச்சர் வருகிறது. மருந்து தரவேண்டும். அடுத்த ஆண்டு இன்னும் நூறு இடங்களில் தரவேண்டும். நூறு இடங்களுக்கு நூறு டாக்டர்கள் நியமிக்க வேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் கொள்கை அடிப்படையில். ஆக, ஆனாரி டாக்டர்ஸ் 800 பேர்கள் அல்ல, 300 பேர்கள். 55 வயதுக்கு மேல் பணியாற்றுகிறவர்கள் 125 பேர்கள் அல்ல, 6 அல்லது 7 பேர்கள். புதிய வேலைவாய்ப்புத் தரப்படுகிறவர்கள் இந்த ஆண்டு 350. இந்த மாநில அரசின் பொருளாதார அடிப்படையில் ஆயிரம் பேர்கள் பயிற்சி பெற்று

1975 ஏப்ரல் 1] [திரு. க. அன்பழகன்]

வந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் வேலைவாய்ப்பு அளிப்பது என்பது மருத்துவத் துறையில் என்றல்ல எந்தத் துறையிலும் முடியாத காரியம்.

செவிலியர்கள் பயிற்சி பெற்று பத்தாண்டுகள் வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள். இந்தப் பயிற்சியைக் குறைத்து கூடுமான வரையில் ஏற்கனவே இருந்தவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வழி செய்தோம். ஆயிரம் மாணவர்கள் என்பதை சிறிது குறைத்துச் சேர்க்கலாம் என்று இந்த அவையில் மூன்று முறை சொல்லிவிட்டேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் மாணவர்களைச் சேர்க்கும்போது--அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் அரசாங்கம் அதிகமாகச் சேர்ப்பது அவர்களுக்கு லாபம் தருகிறது, வேலை கிடைக்காத நிலை ஏற்படும்போது அது அரசின் தவறுகத் தெரிகிறது.

அகில இந்தியாவில் 13,000 பேர்களுக்கு மேல் டாக்டர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். இது இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள பிரச்சனை. ஆனால் டாக்டர்கள் தங்கள் சொந்த அறிவில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். அவர்கள் தாங்களாகவே தொழில் செய்து நல்ல வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டும். போஸ்ட் க்ராஜுவேட்ஸ்க்கு வழங்கப்படுகிற உதவித் தொகை ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் வழங்கப்படுகிறது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் வேலையில் இருந்து சிறப்பு படிப்பு படிக்கிறவர்களுக்கு முழுச் சம்பளமும் தரப்படுகிறது. 500 பேர்களில் 202 பேர்களுக்கு முழுச் சம்பளமும் தரப்படுகிறது. இவர்கள் சொல்கிற முறையில் பார்த்தால் பத்து ஆண்டுகள் வேலையில் இருப்பவர்களுக்குக் கூட பாதிச் சம்பளம் தான் கிடைக்கும். எட்டு ஆண்டு, பத்தாண்டுகள் வேலையில் உள்ளவர்களுக்கு முன் உரிமை தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவர்களுக்கு முழுச் சம்பளம் தருகிறோம். அதற்கு ஏராளமான தொகை செலவாகிறது. சிலவற்றிற்கு, டி.பி.ஐ எடுத்துக் கொண்டால் யாரும் வர மாட்டார்கள். ரேடியோ டயகனோஸிஸ் பகுதிக்கு வரமாட்டார்கள். அதற்கு ஸ்டைபன்ட் ஏராளமாக இருக்கிறது. அவர்கள் ஸ்டைபன்ட் பெற அவசியம் இல்லாமல் வேலையில் இருப்பவர்கள் வருவதால் முழுச் சம்பளம் அவர்கள் பெறுகிறார்கள்.

280 மனையக மருத்துவர்கள் (ஹவுஸ் சர்ஜன்ஸ்) உண்ணாவிரத வேலை நிறுத்தமும் அதனால் நோயாளிகளுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அல்லலும் குறித்து

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1975 ஏப்ரல் 1]

இரண்டாயிரம் பேர்கள் இருந்தால் 100, 150 பேர்களுக்குத்தான் இடம் கிடைக்கும். 150 பேர்களுக்கு ஸ்டைபன்ட் கொடுப்பதால் பிரச்னை தீர்ந்துவிடாது. அது வரவேற்கத்தக்கதல்ல.

இவ்வளவு விவரமாக இதற்கான பதிலைச் சொன்ன பிறகு— அரசு நல்லெண்ணத்தோடு மனை மருத்துவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு மேலும் 25 ரூபாய் உதவித்தொகையை உயர்த்திக் கொடுக்க அரசு இசையும் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்த பிறகு—மாணவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தை கைவிட, உடனடியாக அவர்கள் பெறவேண்டிய முழுப் பயிற்சியைப் பெற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு அவர்கள் நல்லெண்ணத்தைக் காட்டும் வகையில்—அவர்கள் நல்லெண்ணத்தை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன்—இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தமாட்டார்கள் என்று எதிர்பார்த்து அப்படி வலியுறுத்த அவசியம் இல்லை என்பதையும் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சர் கொடுத்த நீண்ட விளக்கத்திற்குப் பிறகு, இந்தப் பிரச்னை குறித்து விவாதிக்க இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற காரணத்தால், இதற்கு அனுமதி மறுக்கிறேன்.

5. அமைச்சரின் அறிக்கை.

ஒரு துணை வினாவிற்கு 28—2—1975-ம் நாளன்று தாம் அறிவித்த விடையைச் சரி செய்து கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அளிக்கும் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விதி 82-ஏ கீழ் மாண்புமிகு கல்வி-சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் 28—2—1975-ம் நாளன்று 101-ஆம் எண் வினாவிற்கு, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களால் எழுப்பப்பட்ட துணை வினாவிற்கு அளிக்கப் பட்ட விடையைச் சரி செய்து, இங்கே ஒரு அறிக்கை அளிப்பார்கள்.